

ת"פ 44826/04 - מדינת ישראל נגד יוסף בן-נעימים

בית משפט השלום בקריית גת

ת"פ 44826-04-14

בפני כבוד השופטת טל לחיאני שהם

בעניין: מדינת ישראל

ע"י ב"כ עוזם המאשימה

נגד

1. יוסף בן-נעימים הנאשם

ע"י ב"כ עוזם אביהם

גזר דין (לנאשם 1)

גזר דין

כללי

1. הנאשם נמצא אשם, בהתאם להודאות בעובדות כתוב האישום המתוקן, בбиוצע עבירות תקיפה שוטר, עברה לפיו סעיף 273 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

2. מעובדות כתוב האישום המתוקן עולה כי ביום 13/11/08, בשעה 21:21 או בסמוך לכך, חזה הנאשם את הצומת שביציאה מהעיר קריית גת, ברחוב לכיש, בניגוד להוראות הרמזור.

משהbatchin השוטר שמעון דהן (להלן: "המתלון") בנאשם, המtin שהרמזור יתחלף לירוק, חזה את הצומת, הפעיל את מנורת רכבו בצבע כחול ואדום וסימן לנאשם לעזר באמצעות הבהוב - והנאשם עצר.

לאחר שהמתלון הציג בפני הנאשם את תעודה המינוי שברשותו וביקש ממנו להראות לו את תעודה זהה שלו ורישון הנהיגה, השיב הנאשם כי אלה לא ברשותו, כי אין מה לעשות וכי "הוא יכול לעשות מזה חמושים". בהמשך, מסר הנאשם למצלון את מספר תעודה זהה שלו, והמתלון הזמין למקום נידחת.

בהמשך למתחאה, יצא הנאשם מרכבו, ניגש את השוטר, אמר לו "בן זונה", והכח אותו במכת אגרוף בחלק השמאלי של ראשו, מאחורי האוזן.

עמוד 1

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין

3. בהסכמה הצדדים, בעת מתן הכרעת הדין הנאשם לא הורשע, הנאשם הופנה לקבלת תסקיר, וצוין כי לאחר קבלת התסקיר ישובו הצדדים להיבדר.

פסקרי שירות המבחן

4. מתקסир שירות המבחן מיום 14/11/17 עליה כי הנאשם, בן 32, גרוש ואב לילדה בת 10, מתגורר לסייעו במילאנו ובישראל, והוא עובד כיבואן עצמאי של מותגי אופנה משנת 2012.

הנאשם סיים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות חלונית, התגייס לצבא ושירת כלוחם הנח"ל. שירות המבחן התרשם מפוסט טראומה בעקבות שירותו הצבאי.

מתסקיר שירות המבחן עולה כי לאחר פגישתם הראשונה עם הנאשם עבר הנאשם תאונת דרכים אשר גרמה לו לשברים וככאבים (הציג מסמכים רפואיים), ולכן התקשה להגיע לפגישה נוספת.

הנאשם הודה בביצוע העבירה, לדבריו, מדובר בסיטואציה חריגה, בה חש תשכול והשפלה, ואף חרדה מוגברת בשל רצונו להגן עליו, ולכן התנתקง בצורה אלימה אשר אינה מאפיינת את התנהלותו.

התרשומות(IServiceCollection המבחן הייתה מסיכון נמוך לביצוע עבירות נוספות, אולם לאור תסמיני הפוסט טראומה אף מנזקקות טיפולית. משכך, הומלץ על דחיתת מועד הדיון לצורך מעקב ושילוב הנאשם בטיפול).

5. מתקסיר שירות המבחן מיום 18/03/19 עליה כי הנאשם התקשה להיות בקשר עם שירות המבחן, שיתף כי החל טיפול אצל נפשי לאחר שאובחן כסבל מהפרעה .

לאור העובדה כי אורח חייו של הנאשם לא מאפשר עמידה בצו מבחן או צו של"צ והשתלבות בהליך טיפול - נמנע שירות המבחן ממתן המלצה טיפולית והומלץ על הטלת מסר מותנה.

6. בתקסיר שירות המבחן מיום 18/04/17 דווח כי הנאשם לא עמד בקשר עם שירות המבחן ורק שלח מסמכים בשפה האיטלקית. משכך, שב שירות המבחן על המלצהו.

גם בתקסיר המשלים מיום 18/07/01 דווח כי הנאשם לא שמר על קשר עם שירות המבחן, זהה שב על המלצהו.

עדות המתלוון

7. המתلون טוען במועד הטיעונים לעונש כי הנאשם הטענה בטענה, גסה ואלימה לעני ידיו ואשתו באופן שהותיר עליהם רושם עד עתה, וזאת כשהוא מלא את תפקידו על אף שלא לבש מדים. המתلون צין כי הנאשם לא הסתפק בקללות ואף הכה אותו פיזית, וביקש מבית המשפט להעביר מסר לציבור כי זהו אירוע חמור.

טייעוני הצדדים

8. במועד הטיעונים לעונש עתרה ב"כ המאשימה להטלת עונשה ברף הנמור של המתهم, קרי מסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, מסר מוותנה, קנס, פיצוי והתחייבות.

בטייעונה הפנתה ב"כ המאשימה לנסיבות ביצוע העבירה, לפגעה בערך המוגן - הגנה על עובדי הציבור והצורך לאפשר להם לעשות את עבודות נאמנה.

עוד הפנתה ב"כ המאשימה לפגעה במתلون ובני משפחותו, ולכך שירותי המבחן התרשם כי קיים קושי בוויסות דחפים ונזקקות טיפולית - אך הנאשם לא השתלב בטיפול.

ב"כ המאשימה הפנזה לפסיקה לتمיכה בעתרתו.

9. ב"כ הנאשם עתר לאמץ המלצת שירות המבחן.

בטייעונו הפנזה ב"כ הנאשם לחייב את האחריות מצד הנאשם והודאה בהזדמנות הראשונה, וכן להיעדר עבר פלילי.

ב"כ הנאשם הפנזה לנסיבות ביצוע העבירה. לטענתו, האירוע יכול היה להסתיים במתן דו"ח מאחר וה הנאשם מסר את מספר תעודת הזהות שלו למתلون משהתבקש לעשות כן, וכי הסיטואציה התדרדרה בשל הגעתם של אחרים למקום.

עוד הפנזה לתקודו הנורמטי של הנאשם ולפוסט טראומה ממנו סובל עקב שירותו הצבאי.

ב"כ הנאשם הוסיף וטען כי להסכמה המאשימה כי הצדדים ישובו להידבר לאחר קבלת הتفسיר צריכה להיות משמעותית, וכי אין להתעלם מהמלצת שירות המבחן ומהתרשומות מלחייב את האחריות.

ב"כ הנאשם הפנזה לפסיקה לتمיכה בעתרתו.

10. במועד הטיעונים לעונש התנצל הנאשם בפני המתلون, טוען כי זהו אירוע חריג שלא מופיע את התנהלותו, אשר נבע מכך שנלחץ מכבייה ומסערת הרגשות של בתו. הנאשם תאר את מצבו הנפשי המורכב מاز שירותו הצבאי, ציין כי הרשעה עשויה לפגוע בפרנסתו מאוחר ועובד מול חברות גדולות אשר בודקות עניין זה.

11. על אף שב"כ הנאשם לא עתר להימנע מהרשעת הנאשם, לאור טענת הנאשם במועד הטיעונים לעונש והעובדה כי בית המשפט נמנע, בהסכמה הצדדים, מהרשיע את הנאשם במועד הכרעת הדיון, מצאתי לנכון להתייחס בקצרה אף לסוגיות אי הרשעה.

מהלכת כתב (ע"פ 96/2083 כתב נ' מדינת ישראל) והפסיקה בעקבותיה עולה כי רק במקרים חריגות בהן יוכח כי המזק שיגרם לנאם מהרשעתו גבוה יותר מהתועלת שתצמץ ממייצוי הדיון עמו, ימנע בית המשפט מהרשעה (ראו לדוגמה ע"פ 9150/08 מדינת ישראל נ' ביטון (09/07/23)). כמו כן, נקבע כי על הפגיעה להיות קונקרטית (ראו לדוגמה: ע"פ 8528 ציפורה נגד מדינת ישראל (03/03/12).

בhalact כתב קבעה כבוד השופט דורנר כי: "הימנעות מהרשעה אפשרית אפילו בהצבר שני גורמים: ראשית, על הרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בניסיבות המקרא המסתומים על הרשעה מבלתי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים".

במקרה זה לא הוכח הנאשם כל פגיעה קונקרטית. משכך, לאור חומרת העבירה, כפי שיפורט בהמשך, ואף בהיעדר המלצה מתאימה משירות המבחן, לא שוכנعتי כי יש להימנע מהרשעת הנאשם.

קביעת מתחם העונש ההולם

12. תיקון 113 לחוק העונשין קבע מגנון תלת-שלבי להליך גזירת העונש: בשלב הראשון יקבע מתחם העונש ההולם בהתחשב בעבירה ובנסיבות הקשורות ביצועה, בשלב השני תבחן התקיימותם של שיקולים חריגים המצדיקים סטייה מן המתחם שנקבע - פוטנציאלי שייקום מיוחד או הגנה על שלום הציבור, ו בשלב השלישי יגזר העונש הראוי בתוככי המתחם שנקבע, בהתחשב בניסיבות שאין קשרות לביצוע העבירה.

13. במקרה זה מדובר באירוע אחד ומשכך יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד.

14. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי אשר נפגע, במידה הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירה.

15. הערכים החברתיים אשר נפגעים ביצוע עבירת תקיפת השוטר הם בראש ובראשונה השמירה על שלמות גופו של האדם, שלות נפשו, בוחנו וחרותו, וכנדבר נוסף - אף השמירה על הסדר הציבורי, שלטון החוק ואפשר חופש הפעולה לעובדי הציבור.

כבר נכתב לא אחת על חומרת העבירה, ובין היתר נכתב בע"פ 4565/13 חאלד נגד מדינת ישראל נגד פלוני (13/04/04) כי: "... הרו של-Allowות המכוננת נגד עובדי ציבור נודעת כחומרה מיוחדת, מאחר והן פוגעות אונשה גם בערך החברתי הנודע לפקוד התקון של השירות הציבורי... עובדי הציבור "חשופים בצריח" כמו שלא אחת נמצאים בחזית התמודדות עם שירות הציבור שיוודעים אף הם קשיים...".

במקרה זה, מוביל להפחית מחומרת העבירה, ומהאופי האלים שהוא במעשה הנasm, בשים לב לעובדה כי מדובר באירוע נקודות וחד פעמי, ניתן לקבוע כי הפגיעה בערך המונג היא ברף הבינוני - תחתון.

16. בוחנת מדיניות הענישה הנוגעת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאים עונשים במנעד רחב, כמפורט להלן:

א. בע"פ 4592/14 סרגיב נגד מדינת ישראל (25/08/14), נדחתה בקשה רשות ערעור של נאשמת, אשר הורשעה בהתאם להודאתה בביצוע עבירות תקיפת שוטר והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, והוא הוטל עליו, בין היתר, 4 חודשים מאסר מותנה, חרב המלצה שירות המבחן להימנע מהרשעה.

ב. בע"פ 7641/14 אלטורי נגד מדינת ישראל (14/11/14), נדחתה בקשה רשות ערעור של נאשמת, אשר הורשעה לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירות תקיפת שוטר, העלבת עובד ציבור ואיומים, והוא הוטל עליו, בין היתר, חודש מאסר בפועל.

ג. בע"פ 8748/10 נMRIי נגד מדינת ישראל (07/12/10), נדחתה בקשה רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בהתאם להודאותו בביצוע עבירות תקיפת שוטר, העלבת עובד ציבור ואיומים, והוא הוטל עליו, בין היתר, 5 חודשים מאסר בפועל, חרב המלצה שירות המבחן להטיל עליו של"צ. בית המשפט העליון קבע כי לא נפל פגם בהחלטה וקבע כי לא ניתן לומר שהטלת מאסר בפועל בגין העבירות עליו נזון הנאשם את הדין חריגת מגדרי הראוי והמקובל.

ד. בע"ג (ו-מ) 23655-03-15 הגוס נגד מדינת ישראל (02/06/15), התקבל ערעורו של נאשם אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירת תקיפת שוטר בנסיבות חמימות, ובין היתר הטיל עליה בית המשפט 5 חודשים מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. בית המשפט המחייב קיבל את ערעורו של הנאשם, קבע כי יש להטיל על הנאשם ענישה ברף הנמוך של המתهام והטיל עליו צו של"צ, צו מבנן ומאסר מותנה.

ה. בת"פ (רח') 17049-06-15 מדינת ישראל נגד טגניה (18/03/18), הורשעה נאשמת בביצוע עבירות תקיפת שוטר והעלבת עובד ציבור. בית המשפט קבע מתחם הנע בין מאסר מותנה ועד מספר חודשים מאסר שיכול יוריצו בעבודות שירות, ובין היתר הטיל עליה 4 חודשים מאסר מותנה, וזאת חרב המלצה שירות המבחן להימנע מהרשעה.

ו. בת"פ (ת"א) 54731-08-16 מדינת ישראל נגד מל (21/01/18), הורשעה נאשמת בביצוע עבירת תקיפת שוטר, ובין היתר הטיל עליה בית המשפט 5 חודשים מאסר מותנה.

ז. בת"פ (ב"ש) 8185/02 מדינת ישראל נגד אלעטם ואח' (10/05/10), הורשעו נאים בביצוע עבירת תקיפת שוטרים, ובין היתר הטיל עליהם בית המשפט 3 חודשים מאסר מותנה.

17. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לשיקולים הבאים:

עמוד 5

א. נסיבות ביצוע העבירה- העבירה בוצעה כנגד שוטר בעת מילוי תפקידו ובנסיבות בני משפחתו.

ב. הנזק שנגרם מביצוע העבירה- מהמפורט בכתב האישום ו楣ודות המתלון לפני עולה כי מעשי העבירה גרמו נזק למתלוון ולבני משפחתו בתוחשת הפגיעה וההשפה הכרוכה באמירויות ובקיפתו של הנאשם את המתלוון.

ג. הנזק שהוא צפוי להיגרם מביצוע העבירה - מכת אגרוף עשויה הייתה לגרום לנזק חמור מזה שנגרם.

ד. הסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירות - לטענת הנאשם, ביצע את העבירה בשל הלחץ בו היה נתון בשל בכיה של בתו וסערת הרגשות בה הייתה נתונה.

ה. יכולתו של הנאשם להימנע מהמעשה ומידת השליטה שלו על מעשהו, לרבות עקב התగורות של נפגע העבירה - מהעולה מתקיירי שירות המבחן יש להניח כי פוסט הטראומה ממנו סובל הנאשם הובילו לכך שבטיוטציה אשר התפתחה חש חרדה אשר הקצינה את התנהגותו, באופן שאיננו תואם את התנהלותו הנורמטיבית בכלל.

18. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), מצאת כי מתחם העונש ההולם בנסיבות דנן הוא מאסר מותנה ועד ל-5 חודשים מאסר בפועל אשר יכול וירצוץ בעבודות שירות.

19. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים המצדיקים סטייה מהמתחם לחומרא או ל科尔א.

20. בזרירת העונש המתאים לנายน, בגין מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאין קשרות ביצוע העבירה (סעיף 40 יא').

במסגרת זומן ראוי לחתם את הדעת לשיקולים הבאים -

א. נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו ומאציו לשנות דרכיו- מתקיירי שירות המבחן עלה כאמור כי הנאשם הודה ביצוע העבירה, לקח אחריות לביצועה, וכי מדובר באירוע חריג בתנהלותו הנורמטיבית. עם זאת, הנאשם לא השתלב בטיפול על אף הנזקקות הטיפולית אשר עלתה בשל פוסט הטראומה ממנו סובל ומצבו הנפשי.

ב. מהמסמכים הרפואיים אשר הוגשו (נ/1) עולה כי הנאשם סובל מפרעה נפשית .

ג. עברו הפלילי של הנאשם או העדרו - הנאשם נעדר עבר פלילי.

ד. השפעת הענישה על הנאשם ומשפחתו - הטלת ענישה מוחשית בדמות מאסר עשויה לפגוע באופן ממשמעותי בפרנסת הנאשם ומשפחתו.

ה. מאז בוצע העבירה חלפו למעלה משש שנים בהן לא הורשע הנאשם ביצוע עבירות נוספות.

21. טרם סיום אצין כי הולכה שhaija שבית המשפט איננו כבול להמלצות שירות המבחן, וכי שיקול הדעת הסופי לעניין היקף העונש וטיבו מסור לבית המשפט אחר ובפנוי מצוים כלל השיקולים אשר המלצה שירות המבחן היא רק אחת מהם. עם זאת, בית המשפט איננו יכול שלא ליתן דעתו לתסקורים ולשקלים במלוא כבוד הראש (ראו ע"פ 8704/08 סמי הייב ואח' נגד מדינת ישראל (09/04/23) ורע"פ 10/04/8748 נMRI נגד מדינת ישראל (07/12/10)).

22. באיזון בין השיקולים השונים שוכנעתי כי יש לגוזר על הנאשם עונש ברף הנמור של המתهم.

אשר על כן, אני מרשיעה את הנאשם בגין ביצוע עבירה תקיפה השוטר כדי להכשילו בתפקידו, וגוזרת עליו את העונשים הבאים:

1. 3 חודשים מאסר על תנאי לפחות 3 שנים מהיום שלא עברו שוב עבירה לפי סעיף 273 ו/או 274 ו/או 275 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

2. הנאשם ישלם פיצוי למטלון על סך 1,500 ש"ח.

הפיizio יופקד תוך 90 יום מהיום בקשרם בית המשפט והמצוירות תעבירו למטלון.

מצורף טופס פרטי נזוק.

3. הנאשם יחתום על התchiaבות על סך 1,500 ל"נ להימנע במשך שנתיים מהיום לבצע עבירה לפי סעיף 273 ו/או 274 ו/או 275 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

התchiaבות תחולם תוך 30 יום. לא תיחתמו, יאסר הנאשם ל-7 ימים.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ב' ניסן תשע"ט, 07 אפריל 2019, בהעדר הצדדים.